

ΔΕΥΤΕΡΑ 20/12, 8.30Μ.Μ ΧΩΡΟΣ ΤΕΧΝΩΝ ΒΕΡΟΙΑΣ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ

ΕΡΓΑ J. S. BACH, MOZART, CASTELNUOVO-TEDESCO, SCHUBERT, ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΗ

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ:

ΠΡΩΤΟ ΜΕΡΟΣ

J. S. Bach (1685-1750): Κονσέρτο αρ. 1 σε ρε ελάσσονα BWV1052 για πιάνο και ορχήστρα

Allegro

Αλτιντασιώτη Καλλιόπη, πιάνο

G. Ph. Telemann (1681-1767): Σουίτα για φλάουτο και ορχήστρα εγχόρδων σε λα ελάσσονα TWV:

Ouverture-Réjouissance

Νίκος Παπαπαρασκευάς, φλάουτο

W. A. Mozart (1756-1791): Κονσέρτο αρ. 12 σε λα μείζονα KV414 για πιάνο και ορχήστρα

Allegro

Δεστούνης Κωνσταντίνος, πιάνο

ΔΙΑΛΕΙΜΜΑ

ΔΕΥΤΕΡΟ ΜΕΡΟΣ

Franz Schubert (1797-1828): Συμφωνία αρ. 8 σε σι ελάσσονα D759 «Ημιτελής»

Allegro moderato-Andante con moto

Αναστάσης Βασιλειάδης (1955-): "Lumini e Sombri" («Και με Φως και με Θάνατον») (2002) για χορωδία, ορχήστρα εγχόρδων και κρουστά έργο 102

Διδασκαλία χορωδίας: Μαρία-Εμμα Μελιγκοπούλου,
Μουσική διεύθυνση: Γεώργιος Βράνος, επίκουρος καθηγητής

Λίγα λόγια για το πρόγραμμα

A' ΜΕΡΟΣ

Johann Sebastian Bach: Κονσέρτο αρ.1 σε Ρε ελάσσονα, BWV 1052-Allegro

Το κονσέρτο αρ.1 για τσέμπαλο και έγχορδα του Johann Sebastian Bach θεωρείται πως είναι βασισμένο πάνω σε ένα χαμένο κονσέρτο για βιολί, το οποίο αργότερα μεταγράφηκε για εκκλησιαστικό όργανο, έτσι ώστε να χρησιμοποιηθεί σε δύο καντάτες που έγραψε ο Bach.

Έχει εκτελεστεί από συνθέτες όπως οι Felix Mendelssohn και Johannes Brahms. Ο τελευταίος έχει γράψει cadenza για το συγκεκριμένο κονσέρτο. Τέλος υπάρχει και μία εκδοχή του ίδιου έργου για τσέμπαλο σε μεταγραφή του C. P. E. Bach.

Καλλιόπη Αλτιντασιώ τη Βιογραφικό

Γεννήθηκε στις Σέρρες στις 19 Μαΐου 1988. Ξεκίνησε μαθήματα πιάνου στην ηλικία των 6 ετών. Έχει λάβει μέρος σε δύο πανελλήνιους μαθητικούς αγώνες και έχει αποσπάσει δύο βραβεία. Είναι κάτοχος θεωρητικών πτυχίων: αρμονίας, αντίστιξης και φούγκας, καθώς και διπλώματος πιάνου (τάξη Ελίνας Γραμματοπούλου) στο Ωδείο «Σύλλογος Φίλων Γραμμάτων και Τεχνών Σερρών». Το 2006 εισήχθη στη τμήμα του Πανεπιστημίου Μακεδονίας Μουσικής Επιστήμης και Τέχνης και στο τέταρτο έτος των σπουδών της συμμετείχε στο πρόγραμμα Erasmus, στη διάρκεια του οποίου σπούδασε με τον καθηγητή πιάνου Alan Weiss στο Lemmensinstituut, στην πόλη Leuven του Βελγίου. Επίσης έχει παρακολουθήσει σεμινάρια με τους κ. Γιώργο Χατζηνίκο, Γιάννα και Κατερίνα Πολυζωΐδη, Georg Hamann, Κατερίνα Σακέττα, Sergejs Osokins κτλ. Είναι τελειόφοιτος του τμήματος Μουσικής Επιστήμης και Τέχνης στην ειδικευση πιάνου με καθηγήτρια την κ. Τατιάνα Παπαδοπούλου.

Νίκος Παπαπαρασκευάς Βιογραφικό

Γεννήθηκε στην Κοζάνη, όπου και άρχισε τις μουσικές του σπουδές στη φιλαρμονική του Δήμου. Το 1995 ξεκινάει στο Δημοτικό Ωδείο Κοζάνης με καθηγητή το Νικολό Δημόπουλο. Το 1998 μπαίνει στο Κρατικό Ωδείο, συνεχίζει με τον ίδιο καθηγητή και μεταβαίνει στη συνέχεια στην τάξη της κυρίας Μάλαμας Χατζή όπου και παίρνει το δίπλωμα του το 2006. Ωστόσο, οι καλλιτεχνικές του ανησυχίες τον ωθούν να θυμηθεί τα μαθητικά του χρόνια και να διαβάσει τα μαθήματα της τρίτης Λυκείου για να δώσει Πανελλήνιες Εξετάσεις προκειμένου να εισαχθεί στο Πανεπιστήμιο Μακεδονίας στο τμήμα Μουσικής Επιστήμης και Τέχνης στο οποίο αισίως βρίσκεται στο τρίτο έτος σπουδών στην τάξη της ειδικευσης της κυρίας Katrin Zenz.

Συγχρόνως έχει παρακολουθήσει μέχρι σήμερα σεμινάρια με τους: Istvan Matuz, Wissam Bustany, James Coles, Barbara K.Hasse, Matthias Ziegler, Andrea Oliva, Trevor Wye και Νίκο

Νικόπουλο. Έχει δώσει ρεσιτάλ μουσικής δωματίου στη Βόρεια Ελλάδα και έχει εμφανιστεί με ορχήστρες και διάφορα σχήματα στην Ελλάδα και στο εξωτερικό.

Τέλος, είναι ιδρυτικό μέλος του μουσικού συνόλου αρχαίας ελληνικής μουσικής «Ορφεία Αρμονία».

W. A. Mozart: Κονσέρτο για πιάνο και ορχήστρα αρ. 12 σε Λα μείζονα, KV 414

Γραμμένο το φθινόπωρο του 1782, εγκαινιάζει τη «Βιεννέζικη» συνθετική περίοδο στη ζωή του Μότσαρτ. Μαζί με το προηγούμενο κονσέρτο του για πιάνο και το επόμενο ο Μότσαρτ τα προώθησε στον εκδότη του σαν τριλογία και τα περιέγραψε στον πατέρα του –όπως προκύπτει από ένα γράμμα του- σαν «...μια ευχάριστη ισορροπία μεταξύ του τι είναι πολύ εύκολο και πολύ δύσκολο. Είναι όμορφα, εύχητα, δεξιοτεχνικά όπου και όσο χρειάζεται, χωρίς να γίνονται ανούσια και βαρετά».

Στο πρώτο μέρος, Allegro, η γραφή διέπεται από μια ισορροπία μεταξύ διαλογικών και σολιστικών μερών, μεταξύ φράσεων ερμηνευμένων μόνο από το πιάνο και φράσεων ερμηνευμένων μόνο από την ορχήστρα.

Κωνσταντίνος Δεστούνης **Βιογραφικό**

Γεννήθηκε στην Αθήνα το 1991. Είναι φοιτητής στο Τμήμα Μουσικής Επιστήμης και Τέχνης του Πανεπιστημίου Μακεδονίας στην ειδίκευση πιάνου, με καθηγητή τον κ. Ιγκόρ Πέτριν.

Είναι κάτοχος του Διπλώματος Πιάνου Diplome de Concert της Scuola Cantorum του Παρισιού με την Ανώτατη Διάκριση, και Διπλώματος Πιάνου του Ελληνικού Ωδείου με Άριστα Παμψηφεί, Α΄ Βραβείο και Χρυσό Μετάλλιο, με καθηγήτρια την κ. Αγάθη Λεϊμονή.

Έχει βραβευθεί επανειλημμένα σε πανελλήνιους και διεθνείς διαγωνισμούς πιάνου: Γιώργου Θυμή, Μαρίας Χαιρογιώργου-Σιγάρα, YAMAHA Music Foundation of Europe, Music and Earth, Seiler, Konzarteum, Υ.Π.Ε.Π.Θ., Φίλωνα και σε άλλους διαγωνισμούς.

Ως νικητής του Πανελληνίου Διαγωνισμού της Ε.Ρ.Τ. εκπροσώπησε την Ελλάδα στην Eurovision για νέους σολίστ τον Μάιο του 2010 στην Βιέννη. Για την επιτυχία του βραβεύτηκε από την Πρυτανεία του Πανεπιστημίου Μακεδονίας.

Σαν σολίστ έχει συμπράξει με την Κρατική Ορχήστρα Αθηνών στο Μέγαρο Μουσικής Αθηνών (2009), με την Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης στο Μέγαρο Μουσικής Θεσσαλονίκης (2008), με την Εθνική Συμφωνική Ορχήστρα της ΕΡΤ σε συναυλία που μεταδόθηκε ζωντανά από το 3ο Πρόγραμμα και με τη Sinfonietta Αθηνών (2010), ενώ έχει πραγματοποιήσει ατομικά ρεσιτάλ και εμφανίσεις σε Ελλάδα, Αυστρία, Ιταλία, Αλβανία, Βέλγιο, Βουλγαρία.

Είναι πτυχιούχος Αρμονίας και Αντίστιξης με Άριστα (τάξη Γιώργου Αραβίδη, Ελληνικό Ωδείο).

Β΄ ΜΕΡΟΣ

Παρόλο που πέθανε σε νεαρή ηλικία, ο Schubert ήταν ένας πολύ δημιουργικός συνθέτης. Έγραψε περίπου 600 τραγούδια (Lieder), εννέα συμφωνίες (περιλαμβανόμενης της «Ημιτελούς»), λειτουργική μουσική, όπερες και ένα μεγάλο αριθμό έργων για σόλο πιάνο και μουσικής δωματίου. Η αναγνώριση του έργου του έγινε τις δεκαετίες που ακολούθησαν το θάνατό του. Μεταξύ άλλων, οι Liszt, Schumann, Brahms και Mendelssohn ανακάλυψαν και

πρόβαλαν τα έργα του τον 19ο αιώνα. Σήμερα ο Schubert έχει αναγνωριστεί ως ένας από τους πρωτοπόρους της πρώιμης Ρομαντικής περιόδου στη μουσική και παραμένει ένας από τους πιο ερμηνευμένους συνθέτες.

Η «Ημιτελής Συμφωνία» του Schubert, αρ. 8 σε σι ελάσσονα (ορισμένες φορές αναφέρεται και ως Συμφωνία αρ. 7), ξεκίνησε το 1822 αλλά μόνο τα δύο μέρη της ολοκληρώθηκαν από το συνθέτη, παρόλο που ο Schubert έζησε άλλα έξι χρόνια. Ένα scherzo, σχεδόν ολοκληρωμένο σε γραφή για πιάνο επίσης έχει διασωθεί (μόνο δύο σελίδες έχουν ενορχηστρωθεί). Πολλοί θεωρούσαν ότι το υλικό για το φινάλε της συμφωνίας έγινε το μεγάλο Entr'acte της μουσικής από την όπερα Rosamunde. Ένας πιθανός λόγος που ο συνθέτης άφησε τη συμφωνία ημιτελή είναι η κυριαρχία του τρίσημου ρυθμού σε όλο το έργο. Αυτό σπάνια συμβαίνει στις συμφωνίες, τις σονάτες και τα έργα δωματίου των μεγάλων συνθετών της Σχολής της Βιέννης (με χαρακτηριστική εξαίρεση τη «Συμφωνία του Αποχραιτισμού» του Joseph Haydn).

Για το έργο "Lumini e Sombri", σκέφεις από τον συνθέτη Αναστάση Βασιλειάδη.

Το έργο γράφτηκε ως παραγγελία για το κλείσιμο μιάς συναυλίας "ethnic", του συνόλου "Johan Sebastian Zazz" στα "Δημήτρια 2002". Ο έντονος ρυθμικός και πανυγηρικός του χαρακτήρας ως εκ τούτου, έχει σχέση με το ζητούμενο κλίμα εκείνης της συναυλίας. Παρόλαυτα, δεν έχασα την ευκαιρία να πειραματιστώ με δύο εκ φύσης αντίθετα υλικά, την φωνή (χορωδία) και τα κρουστά. Τον σκληρό με τον μαλακό ήχο. Το σκοτεινό (βαθύ) με το φωτεινό. Το Φως και τις Σκιές. Δεν είναι τυχαίο ότι ο στίχος που επιλέχθηκε είναι και ο τίτλος του έργου. Δύο έννοιες που περικλείουν σχεδόν τα πάντα. Σε όλο το έργο αγωνίζονται να ξεχωρίσουν και αν δείχνουν την αδυναμία τους γι αυτό, είναι γιατί νομίζω πως αποτελούν τις όψεις του ίδιου νομίσματος. Γι αυτό τερματίζουν και μαζί, με κάποιο ίσως υπονοούμενο.